

ringen have været enige derom, nærmer dette sig dog noget til et fastslaaet Princip. Det er iøvrigt meget muligt, at jeg kan have brugt et Udtryk, der er lidt strengere, end det maaske burde være. Hvad Realiteten af det ærede Medlems Udtalelser angaar, da er Forskjellen mellem os ikke saa stor, som det kunde synes, idet jeg i Birkeligheden er villig til at give de paagældende Embedsmænd et Tillæg i Løn, der sandelig vil kunne ækvivalere en Pension, ikke alene det Tillæg, jeg her har foreslaaet, fordi jeg fandt det usømmeligt at gaa ud over, hvad der var foreslaaet af den ærede Minister, men ogsaa et højere Tillæg; hvis Flertallet havde foreslaaet et saadant, vilde jeg ikke have vægret mig ved at gaa med dertil, og man maa jo dog kunne komme til samme Resultat, enten man giver Embedsmændene en Efterløn, en Pension, eller en saa meget større Løn i deres Funktionslid, at de enten kunne lægge Noget til Side eller sikre sig en Livrente; det synes mig, at det i Birkeligheden fører til omtrent det samme Resultat for Embedsmændene. Den ærede Ordfører fandt, at ved hvad jeg havde udtalt i Betænkningen med Hensyn til den Jorddømmelse, der kræves til at træde ind i Postvæsenet, i Sammenligning med den, der kræves til Telegrafvæsenet, befandt jeg mig i en Vildfarelse, idet Jorddømmelsen sikkert kræves i højere Grad til Telegrafvæsenet end til Løds- og Postvæsenet. Jeg skal hertil bemærke, at jeg udtrykkelig har sagt: den specielle Forberedelse; thi af den Jorddømmelse, som jeg mere henregner til den almindelige Dannelse, Besiddelse af Sprogkundskaber, vil jeg indrømme, at der mulig kræves noget Mere i Telegrafvæsenet, uagtet det er mig bekendt, at det er et beskedent Lavmaal af Jorddringer, man stiller i saa Henseende til Telegrafvæsenet. Jeg har tænkt paa den mere specielle Jorddømmelse, der navnlig bestaar i manuel Færdighed, og den tror jeg rigtignok kræver langt kortere Tid ved Telegrafvæsenet end den Jorddømmelse, som navnlig Lødvæsenet fordrer, hvor en meget lang Uddannelse er nødvendig, for at adstille forskellige Stoffer i Gr., ogsaa Postvæsenet kræver utvivlsomt en længere Uddannelse. Dernæst skulde nu Jævnførelse mellem Telegrafvæsenets og Jernbanevæsenets Bestillingsmænd være temmelig uilskede og uforlignelig. Jeg tror dog, at de Momenter, jeg strax har anført for deres Jævnstilling, at de i Udviklingsaar staa hinanden saa overordentlig nær — der ligger kun en Snæs Aar imellem dem — og at de begge staa fjernt fra de Aarhundreder gamle Stater Løds- og Postvæsenet, ere saa vægtige, at det har kunnet berettigg mig til at sammenstille de to Institutioner. — Jeg har kun tilbage at sige et Par Ord om den ærede Ordførers Udtalelse med Hensyn til en Bemærkning, jeg har gjort om det kongelige Theater. Det er muligt, at jeg her har gjort mig skyldig i en Misforstaaelse;

jeg tror endog gjerne, at jeg ikke har mindste Ret til at betvivle de Oplysninger, den ærede Ordfører har givet. Jeg beklager en saadan Misforstaaelse, og kan kun sige, at jeg har ladet den komme frem, fordi jeg troede at have en god Autoritet for den, idet den forrige Kultusminister under en Sag i Folkethinget udtrykkelig udtalte, at Pensjonsberettigelsen for Theatrets Embedsmænd efter i mange Aar lidt efter lidt at være bleven indskrænket nu er aldeles affaaret. Dette tjener blot til Undskyldning. Jeg høier mig for den ærede Ordførers bestemte Udtalelse og beder undskyldt, at jeg har gjort mig skyldig i en saadan Feiltagelse.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde den ærede sidste Valer i hans Foredrag; men for en anden Gangs Skyld tror jeg at burde gjøre opmærksom paa, at det neppe vil være rigtig at tillægge enkelte Ytringer i en Udvalgsbetænkning, ja endogsaa enkelte Udtryk deri, en saadan Betydning, at der derom skulde kunne føres en formelig Forhandling her i Salen.

Ordføreren (Fischer): Man har gjort opmærksom paa, at mine Udtalelser angaaende Flertallets Opfattelse af Forholdet mellem Ændringsforslagene under a af Mindretallet til § 1 og Ændringsforslaget under b. af Flertallet til § 2 tilbids ere bleve misforstaaede. Jeg vil derfor tillade mig at sige, at Flertallet har taget under Overveielse, om det gjorde rettest i at foreslaa Lønningsforbedring eller Pensjonsberettigelse, at det et blevet staaende ved den Beslutning at indskrænke sig til en af Delene, og man har da indskrænket sig til at foreslaa Pensjonsberettigelse. Vaade af denne Flertallets Stilling til Sagen og af den ærede Ministers Ytringer følger det, at jeg stemmer mod Ændringsforslagene under a.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Ændringsforslag af Breinholt til § 1:

§ 3die Linie forandres „3,800“ til „4,000“ forkastedes med 29 Stemmer imod 15.

2) Ændringsforslag af Samme til samme Paragraf:

§ 4de Linie forandres „2,600“ til „2,800“ forkastedes med 30 Stemmer imod 15.

3) Ændringsforslag af Samme til samme Paragraf:

§ 5te Linie forandres „3,000“ til „3,200“ forkastedes med 30 Stemmer imod 12.